

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 18Csp/139/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421204667
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Rajňák
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2023:4421204667.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky sudcom JUDr. Petrom Rajňákom v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795 proti žalovanej: E. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. A., Z. XXXX/XX, občan SR, právne zastúpená: Občianske združenie OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, 914 01 Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688, o zaplatenie 4.353,67 eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

Súd konanie v časti zaplatenia sumy 400,04 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania **z a s t a v u j e .**

Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.953,63 eur a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3.953,63 eur od 21.09.2021 do zaplatenia, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca **m á** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške trov konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenou na súd dňa 28.10.2021 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 4.353,67 eur s príslušenstvom a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaná uzavreli dňa 02.04.2012 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet číslo XXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80%. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 2850,00 eur a bola povinná platiť žalobcovi splátku vo výške 95 eur.

2. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy a jej platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 03.09.2021 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.08.2021 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom na úhradu vo výške 4.353,67 eur. Žalovaná si nesplnila povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.08.2021 a to v lehote splatnosti do dňa 20.09.2021. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úroku z omeškania v zákonnej výške odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti teda od 21.09.2021 do zaplatenia.

3. Podaním doručeným na súd dňa 09.12.2021 navrhol žalobca o zmenu sporovej strany na strane žalobcu, súd tomuto návrhu vyhovel uznesením sp.zn.:18Csp 139/2021-75 zo dňa 15.12.2021.

4. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila písomne, podaním doručeným na súd dňa 07.01.2022. Uviedla, že žalobca uvádza, že dňa 02.04.2012 uzatvoril so žalovanou zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VUB a.s., Žiadosť predložená žalobcom nie len že neobsahuje obligatórne náležitosti a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úroku a poplatkov, tak ako to určuje zákon o spotrebiteľských úveroch 129/2010 Z. z. v čase podpisu zmluvy, ale nie je podľa zákona ani platne uzatvorená zmluva. Tiež z predmetnej zmluvy nie je riadne identifikovaný veriteľ a ani číslo samotnej zmluvy. V zmluve nie je uvedená ani adresa predávajúceho, kde si môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu. Na základe uvedeného je treba považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Dňa 26.03.2012 žalovaná podpísala žiadosť. Žalovaná má za to, že v danom prípade nebola dodržaná písomná forma. Okrem podpisu žiadosti jej neboli pripojené žiadne iné doklady. Obchodné podmienky ku kreditnej karte nikdy neboli súčasťou žiadosti o kreditnú kartu. Žalobca k žalobe predložil listinu označenú aj ako žiadosť/zmluva, ide teda iba o žiadosť o uzatvorenie zmluvy. Žalovaná má za to, že zmluva nevznikla, nakoľko predmetnú Žiadosť nemožno považovať za písomnú zmluvu o vydaní karty. Podľa článku V pod bodom 12 je uvedené, že „prijatím a schválením žiadosti zo strany VUB, a.s. sa táto stáva Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VUB a.s. vy danej v spolupráci s CFH, OP, Cenník a Potvrdzujúci list sú súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy.“ V článku V. žiadosti je spomenutý potvrdzujúci list, ktorý mal byť súčasťou uzatvorenia zmluvy. Takýto potvrdzujúci list nikdy neobdržala, a preto nemala vedomosť o tom, za akých podmienok zmluva mala vzniknúť. Žalovaná nemala o výške úveru ani o splátke vedomosť pri podpisovaní žiadosti o kreditnú kartu, a aj z tohto dôvodu nemohla zmluva vzniknúť. V tomto smere poukazuje žalovaná na §44 ods.2 Občianskeho zákonníka, že nedošlo k platnému právnomu úkonu/prijatiu nového návrhu zo strany žalovanej. Pre zachovanie písomnej formy by musela žalovaná písomne potvrdiť, že s podmienkami uvedených v žiadosti veriteľom súhlasí. Na základe uvedeného žalovaná má za to, že žiadosť predložená žalobcom nie je zmluvou a iná forma zmluvného vzťahu medzi stranami sporu súdu nebola táto listina predložená.

Uviedla ďalej, že považuje zmluvu za neplatnú, ktorá ani neobsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle §9 ods.2 zákona 129/2010 Z.z. Na základe absencie prísnych náležitostí je úver zo zákona bezúročný a súd nemôže priznať žalobcovi úroky a poplatky. Žalovaná trvá na skutočnosti, že neuzatvorila platne zmluvu, finančné prostriedky však čerpala, avšak podľa prehľadu úhrad zaplatila v skutočnosti na úver viac ako si požičala. Vyčerpala sumu 5.207,53 Eur, ale na úver zaplatila sumu 7.345,- Eur. Úroková sadzba v tejto zmluve prekračuje skoro dvojnásobok priemernej hodnoty úroku na trhu, čo môže byť kvalifikované ako odplata v rozpore s dobrými mravmi (§3 OZ). V žiadosti je uvedená výška úroku 22,80% a z dostupných tabuliek zo stránky Národnej banky Slovenska je údaj o úroku v danom období 9,69%. Z predložených dokladov k žalobe ani zrejme, že by žalovanej od žalobcu pri podpise boli predložené podmienky splácania úveru a už vôbec nie formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere.

5. Poukázala na to, že žalobca žiadnym spôsobom neskúmal bonitu žalovanej v zmysle zákona. Ako je zrejme z rozsiahlej judikatúry jednou z povinností veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery je povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť dlžníka splácať úver. Povinnosť veriteľom vyplýva z § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaná má od žalobcu viacero úverov, ktoré splácala už v období kedy si požiadala o kreditnú kartu o čom svedčí aj žaloba na mieste príslušnom Okresnom súde s rovnakým veriteľom. Predpokladá, že táto žaloba nebude posledná, pretože vzhľadom na dlhovú pascu, do ktorej sa žalovaná dostala nie je schopná splácať viacero úverov.

6. Uviedla, že považuje úver za bezúročný a bez poplatkov zo zákona a na úvere zaplatila sumu 7.345,- Eur a v skutočnosti podľa kartového výpisu vyčerpala 5.207,53 Eur, došlo zo strany žalobcu k bezdôvodnému obohateniu a teda nemôže byť návrh žalobcu oprávnený. Uviedla, že z opatrnosti vznáša námietku premlčania v zmysle §101 a nasl. Občianskeho zákonníka. Nakoľko však došlo v predmetnom zmluvnom vzťahu k zosplatneniu úveru 10/2018 je potrebné použiť aj ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, §59 ods.9 Občianskeho zákonníka a § 103 Občianskeho zákonníka.

7. Právny zástupca žalobcu sa k vyjadreniu žalovanej vyjadril písomne, podaním zo dňa 20.04.2022. Uviedol, že v zmysle čl. I. a čl. II. žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro a zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalovaná uviedla všetky podstatné informácie o svojich príjmoch a mesačných výdavkoch, takže je zrejme, že žalobca konal s odbornou starostlivosťou a preukázal splnenie povinnosti vyplývajúcej z § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov.

8. Uviedol, že žalovaná dňa 26.03.2012 vyplnila Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro. V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. (ďalej len „Banka“) v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. platných a účinných v čase podpisu žiadosti, prijatím a schválením Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.. Zo strany banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 02.04.2012, o čom svedčí podpis na uvedenej žiadosti. K prijatiu žiadosti o úver žalovanej zo dňa 26.03.2012 došlo právnym predchodcom žalovaného dňa 11.02.2014 bez výhrad a dodatkov. Zmluvný vzťah založený úverovou zmluvou tak vznikol riadne a platne. Zo všeobecných obchodných podmienok (v čl. II bode 2) taktiež jasne vyplýva, že zmluva vzniká akceptáciou zo strany banky, a potvrdzovací list preto nie je dokladom preukazujúcim vznik zmluvy. Nakoľko úverová zmluva ako konsenzuálny kontrakt bola uzavretá riadne v písomnej forme, úver žalovaný čerpal, čo preukázali predloženým výpisom, pričom žalovaná túto skutočnosť ani nerozporela a zmluvné strany sa riadili jej zmluvnými dojednaniami, aj v záujme zachovania a naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov úverového vzťahu, nie je možné úverovú zmluvu označiť za absolútne neplatný právny úkon.

9. Uviedol, že žalobca na podanej žalobe zotrváva v uvedenom rozsahu, pričom poukazuje na skutočnosť, že priamo z prvej strany zmluvy vyplývajú všetky náležitosti potrebné k tomu, aby úver mohol byť považovaný za úver s úrokmi a poplatkami. Indikatívny výpočet RPMN, hodnota priemernej RPMN a tiež výška splátok a termín splatnosti splátok sú zrejme z článkov III. a V. uzavretej zmluvy. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru nie je možné z objektívnych príčin určiť počet splátok a teda aj konečnú splatnosť zmluvy.

10. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-42/2015, z ktorého možno vyvodiť záver, že iba porušenie povinnosti veriteľa podstatným spôsobom môže byť sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky. Právny predchodca žalobcu neporušil žiadne povinnosti, preto žalobcovi vznikol nárok aj na zaplatenie zmluvne dojednaných úrokov ako odplaty poskytnutého úveru.

11. Poukázal ďalej na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-565/2012 zo dňa 27.3.2014, podľa ktorého tvrdosť sankcií pre veriteľa musí byť primeraná závažnosti jeho porušení, ako i na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-348/2014 zo dňa 9.7.2015, podľa ktorého čl. 4 Smernice č. 87/102/EHS zo dňa 22.12.1986 (jedná sa o Smernicu, ktorá predchádzala Smernici 2008/48/ES) vyžaduje, aby dlžník pri uzavretí zmluvy o úvere poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku. Z uvedeného vyplýva, že ak nebude v zmluve uvedená náležitosť, ktorá nemôže mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah jeho záväzku, nebude spravidla a v zásade sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti primeraná.

12. Uviedol, že ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 2850.00 € so zmluvným úrokom vo výške 22.80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 95.00 € mesačne. Žalovaná začala čerpať úverový rámec od 11.4.2012 ako vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. V zmysle ust. čl. V bod. 10 Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro uvádza, že žalovaná bola oboznámená so Všeobecnými obchodnými podmienkami („Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s.“), a takisto s cenníkom („Cenník VÚB, a. s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.“), ktoré boli súdu doručené. Žalovaná túto skutočnosť potvrdila vlastnoručným podpisom.

13. Poukázal na to, že v súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 02.11.2018 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Z uvedeného je zrejme, že výzva na zaplatenie dlžného zostatku pred zosplatením dlhu bola žalovanej zaslaná dňa 03.10.2018. Žalovaná sa dostala do omeškania so splátkou splatnou dňa 20.08.2018, t. j. premlčacia lehota začala plynúť po troch mesiacoch od uvedeného dátumu. Premlčacia lehota pre zaplatenie celej sumy dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu podľa § 101 Občianskeho zákonníka začala plynúť dňa 21.11.2018 a žalovaná pohľadávka tak bola dňa 28.10.2021 uplatnená na súde v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. Žalobcom uplatnený nárok tak v čase začatia konania premlčaný nebol.

14. V posudzovanej veci bol žalovanému právnym predchodcom poskytnutý osobitný typ spotrebiteľského úveru a to revolvingový úver. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. V predloženej zmluvnej dokumentácii, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. a jeho prílohy č. 2. O výške ročnej úrokovej sadzby 22.80 % označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj výške schváleného úverového rámca 2850.00 € a výške štandardnej mesačnej splátky 95.00 € bola žalovaná počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámená, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB, a.s., ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Žalovaná bola oboznámená s výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a. s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. RPMN v zmluve nie je možné určiť z objektívnych dôvodov. Úver poskytnutý žalovanému vo forme revolvingu nie je bezúročný.

15. Čo sa týka nami uplatnenej sumy 4353.67 €, tak táto predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátene kompenzácie poisťovne plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je v zmysle obchodných podmienok kartový účet zaťažovaný štandardnými úrokmi a sankčnými úrokmi, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte.

16. Uviedol ďalej, že žalobca berie žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 400,04 € (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhuje, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Vo zvyšnej časti žalobcom uplatneného nároku na žalobe trvá naďalej.

17. Zástupca žalovanej sa k veci vyjadril písomne podaním zo dňa 20.04.2022. Uviedol, že v danom konaní je predmetom sporu plnenie so zmluvy/žiadosti o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty VÚB a.s., na ktoré žalovaná reagovala svojim vyjadrením sa k podanej žalobe. Počas súdneho konania však súd pripustil zmenu strany sporu na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., v tomto prípade žalovaná namietala aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto spore. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok NS SR z 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009). Bude preto povinnosťou súdu zodpovedať právnu otázku či došlo v prejednávanej veci pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt k splneniu podmienok podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona č. 483/2001 o bankách, a to, či bola žalovaná zo strany právneho predchodcu riadne vyzvaná v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, na úhradu dlžnej splátky, ktorý stanovuje, že ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, teda či je žalobca v konaní aktívne vecne legitímovaný na podanie žaloby.

18. K uvedenému vyjadreniu sa vyjadril právny zástupca žalobcu písomným podaním zo dňa 02.05.2022. Uvedené podanie sa týkalo iného zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou - zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 25.04.2017, pôvodná žaloba sa týka zmluvy - žiadosti o aktiváciu bankomatky Quatro zo dňa 26.03.2012 - po vyjadrení právneho zástupcu žalobcu zo dňa 21.10.2022 podľa, ktorého sa v uvedenom vyjadrení zo dňa 02.05.2022 jedná o chybu v písaní súd nebral vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu zo dňa 02.05.2022 do úvahy.

19. Zástupcovia sporových strán sa súdom nariadeného pojednávania nezúčastnili, svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili z dôvodu hospodárnosti konania, súhlasili s tým, aby súd konal a rozhodol v ich neprítomnosti.

20. Súd vykonal dokazovanie žiadosťou o aktiváciu Bankomatky Quatro, žiadosťou o zvýšenie úverového rámca, výpismi z pôžičkovej karty Quatro, oznámením o postúpení pohľadávky, predžalobnou upomienkou, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, obchodnými podmienkami, ďalšími v spise doloženými dokladmi a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

21. Zo žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro č. zmluvy 41834925 mal súd preukázané, že žalovaná požiadala právneho predchodcu žalobcu žiadosťou zo dňa 26.03.2012 o aktiváciu kreditnej platobnej karty, právny predchodca žalobcu túto žiadosť akceptoval dňa 02.04.2012. V bode II žiadosti sú uvedené údaje o zamestnaní žalovanej a o jej zamestnávateľovi. V bode III žiadosti je uvedený predschválený úverový rámec vo výške 2.100 eur, výška štandardnej mesačnej splátky v sume 70 eur a úroková sadzba vo výške 22,80 % ročne. V bode V ods. 1 je uvedený deň splatnosti štandardnej mesačnej splátky ako pätnásť deň v kalendárnom mesiaci. V bode V ods. 2 je uvedený indikatívny výpočet RPMN. V bode V ods. 10 je uvedené, že žalovaná vyhlásila, že pred podpisom žiadosti sa oboznámila s obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou žiadosti, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. V bode V ods. 12 žalovaná vyjadrila súhlas s tým, že banka je oprávnená po posúdení jej schopnosti splácať úver poskytnúť jej nižší úverový rámec ako žiadala. V závere bodu V je uvedené, že prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty. Cenník a potvrdzujúci list sú súčasťou tejto žiadosti / zmluvy.

22. Zo žiadosti o zvýšenie úverového rámca mal súd preukázané, že žalovaná požiadala dňa 15.07.2013 o zvýšenie úverového rámca na sumu 2.850 eur, hodnota mesačnej splátky bola uvedená vo výške 95 eur, žiadosť obsahuje indikatívny výpočet RPMN pri zmenných hodnotách úverového rámca a mesačnej splátky.

23. Z výpisov z pôžičkovej karty Quatro mal súd preukázané, že žalovaná začala čerpať finančné prostriedky dňa 11.04.2012, platila mesačné splátky vo výške 70 eur a od 15.08.2013 vo výške 95 eur, poslednú mesačnú splátku vo výške 95 eur zaplatila dňa 11.05.2018.

24. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 25.11.2021 mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku voči žalovanej vyplývajúcu zo zmluvy č. XXXXXXXXX na žalobcu.

25. Z predžalobnej upomienky zo dňa 03.10.2018 mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na uhradenie nedoplatku na splátkach ku kreditnej karte č. XXXXXXXXXX vo výške 230 eur. Zároveň ju upozornil, že ak do 17.10.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 08/2018 bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Z pripojenej doručky mal súd preukázané, že žalovaná prevzala túto upomienku dňa 08.10.2018.

26. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.11.2018 mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu dlh žalovanej vyplývajúci z používania kreditnej karty č. XXXXXXXXXX zosplatiť a vyzval ju na úhradu sumy 3.091,77 eur.

27. V obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer consulting a.s. účinných od 15.09.2011 je v bode 2 uvedené, že prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty. V bode V bod 35 Obchodných podmienok je uvedená možnosť zosplatenia úveru resp. postúpenia pohľadávky tretej osobe.

28. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka Prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

29. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka Včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

30. Podľa § 44 ods. 1(prvá veta) Občianskeho zákonníka Zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť.

31. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

32. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

33. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

34. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

35. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

36. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

37. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

38. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

39. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

41. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia vlády SR číslo 87/1995 Z.z. na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

42. Podľa § 1a ods. 1 Nariadeniu vlády SR číslo 87/1995 z z účinného v čase uzavretia zmluvy toto pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý svojou povahou najbližšie forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

43. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR číslo 87/1995 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy je výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

44. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona číslo 129/2010 Z.z. v platnom znení (zákon o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov) Spotrebiteľskom úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

45. Podľa § 1 ods. 3 písm. f/ zákona číslo 129/2010 Z.z. v platnom znení spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého výška je menej ako 100 eur a viac ako 75.000 eur.

46. Podľa § 11 ods. 1 písm. d/ zákona číslo 129/2010 Z.z. v platnom znení poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

47. Podľa § 24 ods. 1 zákona číslo 129/2010 Z.z. v platnom znení na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2 ods.1 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 15 až 17, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a/ až z, ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8 § 23 a 25.

48. Podľa § 25f ods. 6 zákona číslo 129/2010 Z.z. v platnom znení, zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené do 31.03.2015 sa považujú za zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené podľa predpisu účinného od 01. apríla 2015.

49. Podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona číslo 483/2001 Z.z. v platnom znení ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.

50. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p. je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

51. Podľa § 290 C.s.p spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

52. Súd konania v časti, v ktorej zoberal právny zástupca žalobcu žalobu späť, teda v časti zaplatenia sumy 400,04 eur s príslúchajúcim úrokom z omeškania zastavil.

53. Je nepochybné, že žalovaná požiadala právneho predchodcu žalobcu žiadosťou zo dňa 26.03.2012 o aktiváciu kreditnej platobnej karty. Žiadosť žalovanej je možné považovať za návrh na uzavretie zmluvy podľa § 43a ods.1 Občianskeho zákonníka. Žalovaná v žiadosti vyhlásila (bod V ods. 10 žiadosti), že pred podpisom žiadosti sa oboznámil s obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou žiadosti, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. V bode 2 obchodných podmienok je uvedené, že prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa žiadosť stala zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty. Táto skutočnosť je uvedená aj v závere bodu 5 žiadosti, ktorú podpísala žalovaná. Súd teda mal preukázané, že zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty bola uzavretá medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu (bankou), dňom kedy právny predchodca žalobcu žiadosť žalovanej akceptoval (§ 44 ods.1 Občianskeho zákonníka) teda dňom 02.04.2012. Potvrdzujúci list, ktorý mal byť súčasťou uzatvorenia zmluvy teda žiadnym spôsobom uzavretie zmluvy nemohol ovplyvniť. Úvahy právneho zástupcu žalovanej o tom, že žiadosť predloženú žalobcom nie je zmluvou sú teda neopodstatnené.

54. Súd je toho názoru, že zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzavretou v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona číslo 129/2010 Z.z. Po preskúmaní zmluvy súd mal preukázané, že v bode V bol uvedený indikatívny výpočet RPMN, a priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku. Je pravdou, že sa jedná o tzv. revolvingový úver a že určenie RPMN pri takomto type úveru nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť. Indikatívny výpočet RPMN pre uvedenú zmluvu je uvedený v bode V ods. 2 žiadosti. Takéto uvedenie hodnoty RPMN v prípade revolvingovej zmluvy je postačujúce a dostatočne určité, v tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 6CoCsp 6/2021-2015 zo dňa 30.09.2021.

55. Úrokovú mieru uvedenú v zmluve a RPMN súd považuje vzhľadom na §1 ods.4 nariadenia vlády SR číslo 87/1995 Z.z. a údaje zverejnené na webovej stránke Ministerstva financií SR (súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch) za primeranú. V prvom štvrtroku 2012 (teda podľa údajov naposledy zverejneného v súlade s § 1 ods.4 Nariadenie vlády SR číslo 87/1995 Z.z. pred uzavretím zmluvy) bola priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty v uvedenom období vo výške 21,82%. V zmluve uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je RPMN uvedená vo výške 22,80%, najvyššia prípustná výška odplaty v uvedenom prípade teda nebola prekročená.

56. Je nepochybné, že zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty je revolvingovou zmluvou. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru (revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu, dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu) nie je možné z objektívnych príčin určiť počet splátok a teda aj konečnú splatnosť zmluvy.

57. Z uvedeného vyplýva, že ak nebude v zmluve uvedená náležitosť, ktorá nemôže mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť (teda v tomto prípade počet splátok a konečný dátum splatnosti úveru) rozsah jeho záväzku, nebude spravídla a v zásade sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti primeraná. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-565/2012 zo dňa 27.3.2014, podľa ktorého tvrdosť sankcií pre veriteľa musí byť primeraná závažnosti jeho porušenia, ako i na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-348/2014 zo dňa 9.7.2015, podľa ktorého čl. 4 Smernice č. 87/102/EHS zo dňa 22.12.1986 (pozri bod 11 odôvodnenia tohto rozsudku).

58. Súd mal preukázať, že právny predchodca žalobcu pred uzavretím zmluvy skúmal bonitu žalovanej. Žiadosť o aktiváciu bankomatovej karty obsahuje údaje o mesačnom príjme a zamestnávateľovi žalovanej. Spochybnenie skúmania bonity žalovanej zo strany právneho predchodcu žalobcu je formálne, bez uvedenia konkrétnych pochybení, ktorých by sa mal právny predchodca žalobcu pri skúmaní bonity žalovaného dopustiť. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k.: 8Co 233/2019 zo dňa 11.03.2020, podľa ktorého „... poskytnutie úveru žalobkyni ani za týchto jej majetkových pomerov nezakladá hrubé porušenie povinnosti žalovaného konať s odbornou starostlivosťou, pretože to bola v prvom rade samotná žalobkyňa, ktorá mala uvážiť, či je v jej možnostiach z jej príjmu úver splácať...“ Podľa názoru súdu právny predchodca žalobcu postupoval pri skúmaní schopnosti žalovanej splácať úver s dostatočnou odbornou starostlivosťou a žiadne povinnosti, ktoré by mu vyplývali z platných právnych predpisov v tejto oblasti neporušil.

59. Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru bolo právnym predchodcom žalobcu realizované v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka. Je nepochybné, že právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 03.10.2018 vyzval žalovanú na uhradenie nedoplatku a upozornil ju na možné zosplatenie dlhu. Podľa bodu V ods.1 Žiadosti o aktiváciu kreditnej karty je dňom splatnosti štandardnej splátky pätnásť deň v mesiaci - splátka, kvôli ktorej bol dlh zosplatený teda bola splatná 15.08.2018. Dlžník bol zosplatený ku dňu 02.11.2018, teda po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky tak, ako to predpokladá § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka. Možnosť zosplatenia dlhu je uvedená v časti V ods.35 Obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu.(pozri bod 27 odôvodnenia tohto rozsudku).

60. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka plyní pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Vyplýva to tak zo znenia právnej úpravy, ako aj z legislatívneho vývoja. Tento záver je zároveň v súlade so zmyslom premlčania. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch. S prihliadnutím na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vo všeobecnosti začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát. V uvedenom prípade došlo k zosplateniu dlhu pre nezaplatenie splátky splatnej v auguste 2018 - vyplýva to z predžalobnej upomienky právneho predchodcu žalobcu (pozri bod 25 odôvodnenia tohto rozsudku). Podľa bodu V ods.1 Žiadosti o aktiváciu kreditnej karty je dňom splatnosti štandardnej splátky pätnásť deň v mesiaci - splátka, kvôli ktorej bol dlh zosplatený teda bola splatná 15.08.2018. Trojročná premlčacia doba teda začala plynúť 15.11.2018 - žaloba bola podaná dňa 28.10.2021, teda včas.

61. V tejto súvislosti súd poukazuje napríklad na zjednocujúce stanovisko Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.06.2020, 10Co/153/2019, podľa ktorého začína plynúť premlčacia

doba predčasne zosplatneného dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) zo spotrebiteľskej zmluvy s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu.

62. K otázke premlčania súd zároveň poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 08.12.2020, sp. zn. 10CoCsp/105/2020, podľa ktorého „súd prvej inštancie sa mylne domnieva, že to v prípade spotrebiteľských vzťahov nevyhnutne vedie k právnomu stavu, v ktorom sa splatnosť zosplatneného úveru časovo posúva ešte pred vznik právnej možnosti vyvolať predčasnú splatnosť ostávajúceho dlhu a začatie plynutia premlčacej doby časovo predchádza právnu možnosť veriteľa vôbec uplatniť nárok na súde. Takéto riešenie nereflektuje špecifikum podmienok zosplatnenia spotrebiteľských záväzkov oproti stavu predpokladaného v § 103 Občianskeho zákonníka, necitlivo vnáša do usporiadania pomerov medzi dodávateľom a spotrebiteľom zrejmu nelogickosť a časový paradox a prakticky skracuje zákonom určenú dobu na vykonanie práva (premlčacia doba začína plynúť skôr než veriteľ môže nárok uplatniť na súde). Preto podľa presvedčenia odvolacieho súdu nemôže právne posúdenie v takejto konštelácii v žiadnom prípade obstáť.“

63. Súd sa ďalej zaoberal otázkou aktívnej legitímácie žalobcu v konaní, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi bankou a žalobcom Vychádzal z toho, že vo veci sa jedná o tzv. bankový úver, ktorý bol žalovaným ako dlžníkom poskytnutý bankou, ktorá podniká na základe povolenia v zmysle § 2 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Súd prvej inštancie aplikoval na danú vec § 92 ods. 8 Zákona o bankách, podľa ktorého ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatnú časť pohľadávky z úveru za podmienky že: a/ klient nespĺnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru a/ alebo úrokov alebo ich časť, b/ jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c/ na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Pokiaľ ide o osobu postupníka, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky postúpiť svoju pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.

64. V konaní nebolo sporné, že ku dňu postúpenia pohľadávky žalovaná neplnila riadne a včas svoj dlh a bola v omeškaní. Súd mal preukázané, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných plátok úveru výzvou zo dňa 03.10.2018 a upozornil ju na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru Bola splnená podmienka nepretržitého omeškania po dobu viac ako 90 dní - žalovaná je v omeškaní s uhradením dlhu najneskôr od 18.10.2018 teda od uplynutia lehoty uvedenej vo výzve, pohľadávka bola postúpená dňa 25.11.2021.

65. Je nepochybné, že v uvedenom konaní sa jedná o spotrebiteľský spor. Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzavretou v súlade so Zákonom číslo 129/2010 Z.z. Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

66. „Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávacom prípade je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku“ (pozri rozsudok Najvyššieho súd SR spisová značka: 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. apríla 2018).

67. Súd preto konštatuje, že podmienky pre postúpenie pohľadávky banky na tretiu osobu, ktorá nie je bankou podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách boli splnené a vo veci došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanej na žalobcu.

68. Súd teda nemal preukázané, že by zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou porušovala predpisy spotrebiteľského práva. Nárok žalobcu uplatnený žalobou nebol premlčaný. Súd mal ďalej preukázané, že postúpenie pohľadávky právnym predchodcom žalobcu na žalobcu je v súlade s § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. v platnom znení. Súd teda žalobe čo do istiny vyhovel v plnom rozsahu.

69. Úrok z omeškania uplatnený v žalobe bol uplatnený čo do času, kedy sa žalovaná do omeškania dostala, výšky úroku a sumy, z ktorej je úrok z omeškania uplatnený, uplatnený správne, súd teda žalobe vyhovel aj v tejto časti.

70. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 s prihliadnutím na § 262 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania a trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon exekúcie podľa osobitného zákona.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).